

Sygn. akt IV U 314/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 listopada 2016r. w S.

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 lutego 2016 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo J. S. do emerytury od (...)roku.

Sygn. akt IV U 314/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił J. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 18 września 1978r. do 3 października 1990r., tj. okres 12 lat i 16 dni. Do okresu pracy w wyżej wymienionych warunkach organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu pracy w (...) S.A. w W. Zakład w G. od 5 października 1990r. do 30 czerwca 1998r. z uwagi na zapis w świadectwie pracy z 2 lipca 1998r., z którego wynika, iż we wskazanym okresie ubezpieczony zajmował jednocześnie dwa stanowiska - kierowcy i konwojenta.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. S.. Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Zdaniem ubezpieczonego, organ rentowy nieprawidłowo przyjął, że nie legitymuje się on 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Wskazał, że stale i w pełnym wymiarze świadczył pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony będąc zatrudnionym od 5 października 1990r. do 30 czerwca 1998r. w Krajowej Spółce (...) Sp. z o.o. w G.. Zdaniem ubezpieczonego, organ rentowy, opierając

się na wystawionym przez pracodawcę świadectwie pracy, nieprawidłowo przyjął, że wykonywał on jednocześnie pracę na dwóch stanowiskach - kierowcy oraz konwojenta. W rzeczywistości bowiem pracował wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego, co potwierdzają załączone do odwołania świadectwo pracy w warunkach szczególnych, umowa o pracę, pismo z 2 maja 1991r. oraz pracownicza książeczka zdrowia (odwołanie wraz z załącznikami k.1-7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.8-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. S. w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 5 lutego 2016r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.l-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat i 21 dni, w tym 25 lat, 11 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych. Organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca wykazał staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 12 lat i 16 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. od 18 września 1978r. do 3 października 1990r. Zaskarżoną decyzją z dnia 23 lutego 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, gdyż na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił on 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z dnia 23 lutego 2016r. k.23 akt emerytalnych).

W dniu 5 października 1990r. J. S. zawarł z Krajową Spółką (...) Sp. z o. o. w G. (późniejsza nazwa (...) S.A. w W. Zakład (...) w G.) umowę o pracę, na mocy której został zatrudniony w pełnym wymiarze na stanowisku kierowcy (umowa o pracę - koperta k.7 akt sprawy). Ubezpieczony kontynuował zatrudnienie u wyżej wymienionego pracodawcy do dnia 30 czerwca 1998r. W okresie tym do zadań ubezpieczonego należał przewóz żywca ,tj. trzody chlewnej z punktów skupu, położonych zarówno w okolicznych miejscowościach, jak i w miejscowościach oddalonych od zakładu pracy np. w ówczesnym województwie (...) oraz (...), do zakładu w G.. Ubezpieczony wykonywał ten przewóz samochodem ciężarowym marki J. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Pojazd ten wyposażony był w przyczepę. Ubezpieczony nie zajmował się załadunkiem, ani rozładunkiem przewożonych zwierząt. Czynności te należały do pracowników skupu żywca oraz pracowników magazynu żywca w zakładzie pracy. W czasie przewozu zwierząt ubezpieczonemu towarzyszył drugi pracownik - klasyfikator żywca, który zajmował się czynnościami administracyjnymi w skupie i płacił za zwierzęta (świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wydane przez (...) S.A. w W. k.13 akt emerytalnych, umowa o pracę z dnia 5 października 1990r., karta osobowa pracownika, pracownicza książeczka zdrowia – w kopercie na k.7 akt sprawy, angaże i zaświadczenie lekarskie k.13-21 akt sprawy, zeznania świadków: S. G. oraz K. O. k.30-30v akt sprawy, zeznania ubezpieczonego k.30v i k.29v akt sprawy).

Ubezpieczony nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.19 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 20 lat w przypadku kobiety i 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że J. S. osiągnął wymaganą ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczeniowego oraz że nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Analiza przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego, opartego na zachowanych dokumentach pracowniczych ubezpieczonego oraz na logicznych i korespondujących ze sobą zeznaniach świadków S. G. oraz K. O., jak również zeznaniach samego ubezpieczonego, dała podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w firmie (...) trwającym od 5 października 1990r. do 30 czerwca 1998r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę kierowcy pojazdu marki J. o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Do obowiązków ubezpieczonego nie należały natomiast czynności konwojenta oraz czynności związane z załadunkiem i rozładunkiem przewożonych zwierząt. Wskazani świadkowie S. G. oraz K. O. w podobnym, co ubezpieczony okresie, byli zatrudnieni u ówczesnego pracodawcy ubezpieczonego kolejno na stanowisku kierowcy oraz klasyfikatora żywca i kierownika skupu. Osoby te były zatem naoczniymi świadkami pracy wykonywanej przez ubezpieczonego, a ich zeznania w tym zakresie są spójne i przekonujące. Okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego stale pracy kierowcy potwierdza również wskazana wyżej dokumentacja osobowa ubezpieczonego sporządzana w trakcie trwania stosunku pracy. Podkreślić przy tym należy, że decydującym dla kwalifikacji pracy w warunkach szczególnych czynnikiem nie jest nazwa stanowiska pracy, lecz rodzaj wykonywanych czynności.

Praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach w myśl załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – wykaz A, dział VIII poz. 2.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i zaliczając do stażu pracy w szczególnych warunkach okres pracy ubezpieczonego w firmie (...), Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo J. S. do emerytury od (...)tj. od dnia, w którym ubezpieczony ukończył 60-ty rok życia.